

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 236.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἦν ἐμπνευθεὶς ὁ Πέτρος παρ' αὐτῶ ὡς
κηρύττει καὶ Βάρθρον ἀπέθετο, ἐφ' ἣν ἡ
ἐαυτῶ ἐκκλησία ὁ κύριος ἀποδόμησε.

Τῷ αὐτῷ. σλγ.

Τὸ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, τῷ
δύο φύσεων σημεῖον τιλ ἐνωσιν, ἦν ἐν
ἐαυτῷ ὁ τῷ θεῷ υἱὸς εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν ἡσυχαστῶς ἐξείργασατο.

Ηρמוκλιῶ. σλζ.

Βασκανοί.
Ἀγνοεῖς μὲν τιλ ἀνταπόδοσιν, ὡς
ἀβλεπῶν παρὲς τὰ μέλλοντα. ὁ μόνον
δὲ ἐν τῷ μέλλοντι κερτιρίω, ἀλ-
λά καὶ ἐν τῷ παρόντι βίω τὰς ἐπαξίας
πῆσαι δίχας οἱ Βάσανοι, καὶ πειθέτω
σε ἡ τοῦ Ἀχάβ Ιεζάβελ, ὅτι μανῆ-
σα τῷ τῷ Ναβὺθ ἀμπελῶνι, καὶ
νῦν μὲν βόρρα κυνῶν γενομένη, μετὰ
ταῦτα δὲ τῷ αἰωνίῳ πυλὶ τηρεμένη.

Σερηνῶ. σλη.

Πύλας ἄδου ὁ θεὸς λόγος ἐκάλει-
σε, τὰς τῷ ἀθῶν τιμωρίας, τὰς τῷ
ἀρέσειν βλασφημίας, αἷς ποὶ πάσαις
ἀνθεῶσα ἡ τῷ θεῷ ἐκκλησία, ὡς
μὲν κατακρίνεται, ὑπὸ δὲ τῷ ὁ
κατακυριεύεται.

Ἀλφειῷ πρεσβυτέρῳ. σλθ.

Ἡ ἐν τῷ ὄρει μεταμόρφωσις τῷ δὲ-
σώτῃ ἡμῶν καὶ σωτήρῳ, τιλ ἐκ νε-
κρῶν ἐξανάστασιν ἡμῶν παρὰ δὲ
ἦν τινα καὶ φυλάττειν ἐν ἐαυτοῖς οἱ θεα-
ταὶ παρὰ τὰ πῶντο μέχρι τῆς αὐτῆς
ἀναστάσεως, ὡς τότε πιστὴν φανησομένην,
οἷα τῷ ἔργῳ ὁραμένην. ἡ δὲ Μωσῆς
καὶ Ἡλίας παρὰ τῶν τιλ ζώντων καὶ νε-
κρῶν ἐμαρτύρησεν αὐτῷ δεσποτεῖαν.

Κυρηνίῳ. σμ.

Εἰ τῷ κακῶν αἵτιον ὅτι τὸ θεῖον,
πῶς ὅτι σε ὑεὶ, καὶ ἡλίου ἀνατέλλει,
καὶ μέχρι γήρας σε παρέτεινεν ἐν ταῦτα,

ratus Petrus, tāquam basim ac fundamē-
tum iecit, super quod Dominus Eccle-
siam suam extruxit.

Eidem. 236.

Hæc verba, Tu es Christus Filius Dei,
duarum naturarum coniunctionem signi-
ficant, quam Dei filius in seipso, nostræ fa-
lulis causa, modo deitati consentaneo ef-
fecit.

Hermociano. 237.

Mercedem ignoras, ut qui ad futura cæ-
cutias. Porro non in futuro duntaxat iudi-
cio ac tribunali, verum etiam in hac vita
meritas pœnas pendunt, qui invidia labo-
rant. Huius rei tibi fidem faciat Iezabel
illa vxor Achab, quæ insana quadā vineæ
Naboth cupiditate exarsit: ac propterea,
& nunc canibus præda fuit, & post igni
sempiterno seruatur.

Sereno. 238.

Per inferi portas diuinus sermo impio-
rum hominum cœtus atque heresum blas-
phemias intelligit: quibus omnibus obfi-
stens Dei Ecclesia, eas quidem frangit &
expugnat, ab iis autem vinci non potest.

Alphio presbytero. 239.

Domini ac Saluatoris nostri in monte
transfiguratio, nostram à morte ad vitam
excitationem præsignabat: quam quidem
etiam usque ad ipsius resurrectionem, taci-
tam apud se tenere spectatores iuebatur,
ut potestum fidem inueteram, ut quæ iam
re ipsa perspiceretur. Moïsi autem & He-
liæ præsentia hoc testabatur, eū & viuis
& mortuis dominari.

Cyrenio. 240.

Si Deus malorum author est, quæ sit ut
super te pluat ac solem oriri faciat, atque
ad senilem usque ætatem hic tibi vitam

H iij